

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris.
Theologia Universa**

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

Caput VI. De Indulgentiis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38477

erit, in qua jurisdictionem habent, æqualiter judicant, ac proinde Pœnitens potest utriuslibet iudicium ac sententiam amplecti. Imò probabile est, quod plurimos id fieri posse, tanetsi priora peccata non repetantur in Confessione quæ alteri de novo instituitur, juxta *Navarinum & Dianam*, qui pro ea opinione 14. Doctores adducit. Spectatâ tamen ratione, in hoc casu peccata repetenda existimo, quantum necesse est ut cognoscatur, qualis tunc fuerit status Pœnitentis: cum Confessarius incognitâ causâ & statu Pœnitentis, in commutanda Pœnitentia idoneus iudex esse nequeat.

Quando Pœnitentia est enormis aut irrationalis, potest ea tolli per prudentis Confessarii solam declarationem etiam extra Confessionem: quia alias ab initio quæ talis non obligabat: *Lugo, &c.*

Quæres primò: Quanta pœnitentia videatur esse proportionata pro uno mortali ordinario?

Respondeo justam satis pœnitentiam esse v. g. coronam 5. decadam, vel aliam huic æquivalentem: vel quæ ad minùs adæquet unam ex parvis horis Canonis v. g. tertiam, sextam aut nonam, ut est communis opinio. Quamvis consultum sit imponere gravitatem illi qui non videtur aliter compellendus v. g. à frequenti pollutione, aut alio simili. Non debet tamen hæc quantitas Pœnitentiæ crescere æqualiter crescente numero peccatorum, quasi necesse foret inungere pro 10. mortalibus 10. coronas, sed hoc relinquatur determinandum iudicio prudentis Confessarii.

Quæres secundò: Quomodò possit hæc proportio servari cum hæretico recenti converso, vel maximo peccatore, qui totâ vitâ gravissima peccata accumulavit?

Respondeo, optimam esse praxim, ut illis prospiciatur de Indulgentia Plenaria, qualem plerique Missionarii Hæreticis primò conversis ex privilegio possunt elargiri. Secundò, in partem pœnitentiæ inungendo illis opera aliâ præcepta v. g. Sacra quæ audire tenentur diebus Dominicis & Festis, ac quædam jejunia quæ in Ecclesia occurrunt hæc enim aliquando in Pœnitentiam posse injungi docet *Suar. Vsq. & 4. alii cum Laym. hic t. 5. t. 6. cap. 15.*

Quæres tertio: An Confessarius possit aliquando in se suscipere explendum onus Pœnitentiæ quod Confessarii inungit, aut alias illius obligationes?

Respondeo ad primum, & præcipuum, cum *Suar. de Pœnit. Diss. 34. Sect. 4. num. 17.* Confessarium posse onus illud Pœnitentiæ inunctæ in se suscipere ex causa rationabili, qualis est Pœnitentis in explendo infirmitas vel corporalis, vel spiritualis: tamen expedit tunc saltem partem aliquam à Pœnitente expleri.

Im potest in restitutione famæ, aut correctione fraterna debita, à qua pœnitens vehementer abhorret. Sed rarò ad hoc ex charitate obligari, nec debere ad hæc se nimis facilem præbere, docet *Suar. ibidem.*

CAPUT VI.

De Indulgentiis.

Indulgentia est remissio pœnæ temporalis extra Sacramentum per applicationem satisfactionis Christi & Sanctorum. Alia est Plenaria, alia Partialis tan-
R. P. Arfdek. Tom. II.

tum, ut est unius anni, carena, aut quadragesima. Dum autem conceditur Indulgentia v. g. unius anni, aut septem annorum, sensus est, tantam remitti pœnam peccatorum, quanta deleteretur per Pœnitentiam unius, aut septem annorum secundum Canones pro peccatis olim imponi solitam, uti infra num. 10. exponitur.

Pro fundamento sequentium resolutionum: *Quæritur Primò*, in quo sita sit vis Indulgentiarum: *Secundò*, quis habeat potestatem eas concedendi, & quid ad earum valorem, & fructum requiratur, &c.

I. Dico *Primò*: Extat in Ecclesia Thesaurus infinitus Satisfactionum ex passionibus Christi & Sanctorum, qui potest per Indulgentias fidelibus applicari. Probatum ex *Clem. VI. Extravag. Unigenitus*, ubi id disertè declaratur. Ratio hujus potestatis ex infinito pretio & valore Passionis Christi qui nunquam potest exhausti; ergo semper restat nova satisfactio quæ possit per Indulgentias Christi nomine concessas in homines dispensari.

Dices, Si Passio Christi infiniti valoris possit ad Indulgentias per se sufficere, ergo irrogatur illi injuria addendo Satisfactiones Sanctorum.

Respondeo, volenti non fieri injuriam, Christo autem gloriosum est passiones superfluas Martyrum aliorumque Sanctorum suâ causâ toleratas ad pœnæ remissionem aliis prodesse, cum etiam illa ex virtute Passionis Christi suum valorem derivent.

II. Dico *secundò*, Habet Ecclesia Christi potestatem ex Thesauro illo Indulgentias fidelibus elargiendi ad tollendum reatum, non culpæ, sed pœnæ temporalis.

Probatum hæc potestas ex promissione generali Christi *Matth. 16. v. 19. Quodcumque solveris super terram, erit solutum & in Cælis.* Atqui unum ex vinculis quæ possunt remorari hominem à consecutione gloriæ cælestis est reatus pœnæ temporalis in hac, vel in altera vitâ persolvendæ etiam post suscepta Sacramenta, uti fusius ostendi supra Tom. I. in Controversiis Part. II. de Purgatorio. Ergo Ecclesia potest per Indulgentias illa pœnæ temporalis vincula relaxare.

Dices, Verba Christi ad summum concedunt potestatem remittendi illam pœnam viventibus *super terram*. Ergo Ecclesia excedit suam potestatem concedendo Indulgentias pro defunctis in purgatorio.

Respondeo negando antecedens: quia illis verbis non significatur eum qui absolvitur debere esse *super terram*, sed tantum illum qui actu absolvit, qualis est Christi in terris Vicarius, & alii quibus ille in concedendis Indulgentiis facultatem aliquam communicat.

III. Ad Indulgentiæ *Valorem*, requiritur causa rationabilis & proportionata quantitati Indulgentiæ juxta prudentem concedentis æstimationem, quæ peti non debet ex sola operis difficultate, sed etiam ex bonitate finis, qui per opus illud intenditur. Ita *Suar. de Con. Fil. Bonac. Diss. 6. q. 1. p. 1.* Ratio est, quia Pontifex hujus Theauri non est Dominus, sed Dispensator.

IV. Cum Indulgentiæ sint gratiæ, non expirant morte concedentis: nec ante notitiam revocationis, ut notat *Sa:* & si concedantur sine temporis limitatione, censendæ sunt esse perpetuæ.

V. Possunt moribundi plures Indulgentias Plenarias ob plures titulos concessas simul lucrari, v. g. quia habent plura rosaria, vel grana, cruces, &c. quibus

de
in

eo
opia

bus sunt applicatae; vel titulo Religionis, Confraternitatis &c. modo non requirant, ut certa opera speciali necessitate applicentur. Idque fieri etiam si aliquarum non recordentur, docet *Lugo, Diana, & alii* contra *Rodrig. Trullum, &c.*

VI. Si quis saepius repetat opera praecipua v. g. eodem die saepius legat Rosarium, vel visitet Ecclesiam, probabile est toties lucrari Indulgentias concessas pro isto opere; nisi addita sit restrictio: quia favores sunt ampliandi, ita *Henriq. & Rodrig.* Sed probabilius docet *Lugo*, non posse passim praesumi illam esse concedentis voluntatem.

VII. Potest quis plures Indulgentias ad diversos fines concessas, uno & eodem opere lucrari, si opus sit aequè utile ad finem utriusque Indulgentiae, nec in eodem tempore possit iterari, v. g. hodiernum jejunium, vel Communio. Ita *Prapof. & Layman.*

VIII. Non lucratur Indulgentiam, qui omittit aliquid, quod secundum probabilem sententiam non est necessarium ad eam obtinendam, si à parte rei id quod omittitur ad valorem sit necessarium. Ratio, quia bona fides, aut communis error non supplet hic defectum, aut valorem. *Suarez, Sanch. Bonacina*, aliique: Quamvis contrarium velit esse probabile *Diana*, Part. 10. Tract. II. Ref. 34.

IX. Non impeditur effectus Indulgentiae, primò, si modicum tantum omittas v. g. ex oratione, elemosyna, aut jejunio requisito. 2. Et si in opere praestito defuerit intentio lucrandi Indulgentias, uti probabiliter docet *Bonacina, Salas, aliique*, contra *Suarezem*. 3. Et si opera, quae persolvisti v. g. jejunium, aut Sacrum fuerint aliunde ex Ecclesiae praecipio debita, uti docet *Laym.* Sed in his quando potes, tutius sequeris oppositum, ne fortè Indulgentiae valor impediatur, quamvis aliàs non parvi momenti sit spem habere probabilem obtinendae Indulgentiae.

X. Quando conceduntur Indulgentiae v. g. centum aut mille dierum, aut annorum, per hoc non designatur totidem dies aut annos auferri ex poenis Purgatorii, sed aequivalere totidem diebus aut annis Poenitentiae peragendae ex praescripto sacrorum Canonum, qualis erat poenitentia 40. dierum in pane & aqua pro eo qui perjurium sciens admisit, ut patet ex Cap. *Quicumq.* 9. q. 1. Indulgentia igitur v. g. 40. dierum, tantum tollit durationis Purgatorii quantum talis Poenitentia 40. dierum in pane & aqua; quanta verò sit illa duratio nulli, nec Pontifici notum est.

XI. Episcopi ex jure communi concedere possunt unius anni indulgentias pro die anniversario Dedicationis templi, & alio tempore ob justas causas 40. dierum, possuntque hanc potestatem alteri delegare.

XII. Non possunt tamen pro defunctis Indulgentias concedere. Quia eorum potestas in hoc restricta est ad suos subditos. C. *Quod autem de Poenit. & Remiss.* ita *Laym. de Indulg. Cap. 4.*

XIII. Hic denique bene notandum, Auctores non paucos docere, illum qui ignorat indulgentiam, nihilominus eam lucrari, si opus pro quo concessa est exequatur. Ita *Card. de Lugo de Poenit. Diss. 27. n. 8.* *Sanch. Arellus, Villalobos, Molina, Layman, Salas*, quos refert & sequitur *Diana 4. Part. Tract. 4. Refol. 24. & alibi, Leander à SS. Sacramento Tom. 1. Tract. 5. de Sacrament. Diss. 14. quest. 37.* Quod etiam probat *Moya* in Tomo postremo selectarum qua-

stionum, *Diss. 4. quest. 8. 2.* Quia Pontifex annuens Indulgentiam certo operi, non solet committere exprimere quod intentionem tanquam conditionem requirat: nec ad remissionem poenae per se necessaria est notitia & acceptatio, ut patet, inquit, ex Indulgentia Cruciatæ pro articulo mortis, & in animabus Purgatorii, quibus Indulgentia applicatur sine earum notitia. Sed quamvis hæc illorum doctrina possit esse incitamento ut bona opera frequenter exerceantur, non potest tamen de Indulgentia redere securum si alia sit mens concedentis: nam probabilitas sententiae non potest indulgentiae valorem supplere.

QUAERES, An Indulgentiae datae alicui Templo expirent, si fabrica sit diruta: aut si templum ab Haereticis occupato aliud Sacellum sub eodem titulo alibi erigatur, vel assumatur?

Respondeo ad primum, Indulgentias non expirare, si in loco fabricae dirutae aliud templum aedificetur. Quia moraliter censetur eadem Ecclesia: ita *Suarez, Bonacina, Layman. hic l. 5. Tr. 7. cap. 3. num. 5.* Quòd si templo Superioris auctoritate destructo, alio loco novum aedificetur sub eodem titulo ac patrono, probabile etiam est Indulgentiam pariter cum templo alio transferri, nisi praesertim ne loci Indulgentiae ab initio concessae fuissent: ita *Suarez, Bonac. Layman, supra. S. Antoninus 1. part. 7. 19. Cap. 1. apud Dicaesium de Purg. Num. 118.*

Respondeo ad secundum, quando loco templi ab Haereticis occupati Sacellum alibi sub eodem titulo assumitur, probabile est Indulgentias templo concessas in Sacello perseverare. Eadem enim videtur esse ratio de Sacello vicariè assumpto, & templo alibi aedificato. Quia tamen res hæc dependet ab eo, an intentio Pontificis fuerit Indulgentias illas in loco alligare, vel etiam ad alium locum extendere, consultissimum est à sua Sanctitate pro novo loco novae Indulgentias postulare.

De Jubilao.

Quæ de Jubilao dubia sunt breviter resolvam: Quæ probabiliorum Theologorum sententiam habet autem Jubilao, ultra quamlibet Indulgentiam Plenariam, annexas multas facultates quoad abolitionem à Censuris, casibus reservatis, communitatis vota, item effectum certiorum, ob causam magis universalem, longiorem durationem ad duas hebdomadas septimanas, &c.

Probabilius videtur idem Jubilao posse bis obtineri, si quis opera praescripta bis perficiat, ut scilicet prima, & semel in secunda septimana qua durat Jubilao, ut docet *Lezana, Reginaldus, Diana, & novissimè Gobat de Jubilao Cap. 15. contra Card. Lugo & Layman.*

Non potest aliquis auctoritate propria unum in operibus pro Jubilao praescriptis commutare in aliud apertè melius: id potest Confessarius tantum quando adest impedimentum impotentiae, ut carcer, morbus, iter, navigatio, &c. nam Bullæ communitate dicunt, qui nequeunt.

Questio singularis est: Quando aliquis negligit omnia opera pro Jubilao praescripta prima, vel secunda hebdomada, sed tandem ipso ultimo die poenitentiae & poenitudine ductus, accedit ad Confessionem

nem & Communionem pro lucrando Jubilæo; an possit tunc Confessarius omnia opera quorum jam tempus effluxit v.g. jejunia commutare in alias pias actiones, eumque reddere participem Jubilæi & omnium eò pertinentium?

Respondeo probabile esse id posse fieri, ut docet Filliucius Tract. 8. Num. 268. Sanctarellus Cap. 7. Dub. 1. Diana Part. 5. Tract. 12. Resol. 26. & post illos Gobat Tract. 3. Cap. 17. Quia ille sic constitutus habet veram impotentiam intra illud tempus opera præscripta peragendi.

Hinc etiam probabiliter resolves, pro eo qui omnibus peractis, ultimâ Dominicâ Jubilæi non potest communicare, quia manè inadvertenter solvit jejunium naturale, posse per Confessarium communionem in aliud opus commutari: quamvis id neget Lugo hic num. 119.

Jejunium quod pro tribus diebus requiritur ad Jubilæum, debet observari intra eandem septimanam, sic ut probabilius sit non sufficere primâ septimanâ semel, & secundâ bis jejuna: imo nec intra eandem septimanam v.g. pro die Mercurii jejuna: die Jovis sine necessitate & auctoritate Confessarii. Nam Bullæ expressis verbis requirunt *Feriam quartam, sextam, & Sabbatum alterius ex duabus hebdomadis*. Contrariam opinionem quam tenet Bonacina, Naldus, Palaus apud Dianam, vocat falsam Lugo hic Disp. 21. Num. 205.

Qui nullam potest dare Eleëmofynam, non tenetur ejus loco aliud peragere. Sufficit eleëmofyna etiam valde modica, juxta Bullas recentiores, quæ sic habent, *Qui eleëmofynas pro arbitrio suo fecerint*. Qui exercet gratis aliquod opus misericordiarum corporalium, ut visitare & solari agros aut captivos, videtur satisfacere conditioni eleëmofynæ erogandæ: nam illa opera esse propriè eleëmofynam docet S. Thomas 2. 2. Quest. 32. Art. 3. Videtur etiam perinde esse quo tempore intra duas septimanas detur eleëmofyna, & quamvis plerumque in Bulla Jubilæi eleëmofyna ponatur ultimo loco, ille ordo non est curandus, ut docet hic Gobat Cap. 30. in fine.

Per Bullas Jubilæi ordinarias, primò, datur facultas eligendi quemlibet Confessarium: sed debet esse approbatus ab Ordinario loci: & liber à Censura Ecclesiastica. 2. Tali Confessario datur potestas absolvendi à quibuscumque censuris: sed tantum pro foro interno. Et hæc absolutio probabiliter potest dari à Sacerdote approbato cui non confiteris. Potest etiam conferri post elapsum tempus Jubilæi, quando intra Jubilæum alia opera perfecisti, sed ex oblivione, vel ex justa causa eo tempore non petiisti absolutionem à censuris: vel quando ipsa absolutio ex justa causa debuit differri. Et idem valet de absolutione à casu reservato post tempus Jubilæi elapsum. Ita Filliucius, Cardinalis Lugo de Pœnit. Disp. 20. Num. 99.

Tertio, datur facultas absolvendi à Casibus Reservatis, etiam in Bulla Cœnæ: nec excipitur hæresis nisi id exprimitur.

Quarto, potestas commutandi omnia vota in alia pia opera, votis Castitatis, & Religionis dumtaxat exceptis, sic enim verba Bullæ sonare solent. Non præbent tamen potestatem in votis dispensandi. Nec commutandi vota in præjudicium alicujus tertii, quando jam sunt acceptata, *Suarez, aliique*. Per vo-

tum castitatis supra exceptum, intelligitur votum absolutum castitatis perpetuæ & perfectæ, juxta ea quæ dixi supra P. III. Tract. I. in fine de Facultatibus ordinariis quorundam Regularium.

Qui omisit lucrari Jubilæum in sua Diœcesi aut Patria, durante tempore in ea constituto, potest illud lucrari alio loco, in quo tempus præscriptum nondum effluxit: imo probabiliter in sua Patria, si ante ignoravit Jubilæum ibi publicatum fuisse, uti tradit cum aliis Diana Part. 3. Tract. 4. Resol. 151.

Quando durante Romæ Jubilæo Anni Sancti singulis 25. annis, suspendi solent extra Urbem aliæ Indulgentiæ Plenariæ, non intelligitur illa suspensio de constitutis in mortis articulo quo minus possint lucrari alias Indulgentiæ plenariæ: ita contra Layman & alios, docet cum aliis Lezana & Bonacina ex Declaratione Urbani VIII. anno 1625. Neque suspenduntur Indulgentiæ aliæ pro defunctis, etiam in Communionem generali, ut docet Cardinalis Lugo, aliique. Neque Indulgentiæ concessæ particularibus personis v. gr. Personæ Regis, aut alicujus Religiosi, ut habet Sanchez, Filiucius, Diana, Bonacina & Lugo adducens declarationem Urbani VIII. Neque concessæ ab Episcopo, aut alio quam à Pontifice, Sanchez, Diana, Bonacina, Lugo Disp. 20. Sect. 8. Neque cessant aliæ Indulgentiæ non plenariæ, ut docet Navarrus apud Zerolam, pro qua sententia refert *Pellizarius* declarationem Urbani VIII. Quia, inquit, et si postremæ Bullæ dicant, *Durante Jubilæo omnes & singulas Indulgentiæ suspendimus*, alii tamen Pontifices ante Clementem VIII. addiderunt, *plenariæ, & sequentes Bullæ dicunt se procedere, exemplo Prædecessorum*.

Propter similem causam disputatum est, an per postremum Jubilæum Anni Sancti concessa fuerit potestas, aut suspensa ea quæ datur Regularibus privilegiatis, absolvendi à casibus Pontifici reservatis. Quam quæstionem ex professo recenter tractat P. Georgius Gobat de Jubilæo Cap. 48. qui omnes particulares indulgentias, earumque vim, aut revocationem, præ cæteris accuratissimè profequitur.

De Indulgentiis Com. generalis quæstiones singulares.

I. AN quando Societas intra eandem urbem habet duas Ecclesias, Indulgentia Communionis generalis utrobique obtineri possit?

Respondent affirmativè qui hanc quæstionem tractarunt pauci, *Hautinus de purgatorio, Quintanaduenas* in Appendice Tract. 1. Gobat de Indulgentiis Cap. 25. Num. 198. inter alias plurimas rationes allegans Declarationem P. N. Muri Virellèchi Societat. Generalis.

II. An in Sacellis, Oratoriis, & Capellis Collegiorum aut Domorum Societatis possit hæc Indulgentia obtineri?

Respondet affirmativè, *Quintan. ibidem Dub. 6. pag. 272.* affirmans ita censuisse viros doctos ea de re consultos, & inter alios Jacobum Granadum, Mattheum Rodericum, Ferdinandum de Mendoza, Joannem de Pineda, &c. Quia illa sacella, capellæ, & oratoria cum principali ejusdem loci Ecclesia unam Ecclesiam constituunt, quod pluribus argumentis ibidem fufius confirmat.

III. An

de
in

eo
gia

III. An in Ecclesiis Seminariorum Societatis ubi variarum Nationum Alumni degunt, possit hæc Indulgentia validè ac licitè celebrari?

Respondet *Quintan. ibidem*, id probabilissimum videri. Quia illa sunt verè Ecclesiæ Societatis. Et quia illa Seminararia sunt simul Collegium, Domus, & habitatio Religiosorum Societatis, uti alia ejus Domicilia, quod ibidem fufius declarat: quamvis de Ecclesiâ principali res hæc certior habenda.

IV. An possit hæc Indulgentia Com. Gen. à Societate celebrari in Ecclesiâ seculari, & quid ad hoc requiratur?

Resp. ad I. affirmativè. Constat hoc ex tenore concessionis qui sic pergit: *Christi Fidelibus qui aliquam Societatis festu, vel quancumque aliam secularem Ecclesiam ubicumque existentem, unâ ex Dominicis cujuslibet mensis, &c. vifitaverint, & iis Dominicis in prædictis Ecclesiis Eucharistia Sacramentum sumperint, &c.*

Ad secundum, pro Ecclesiâ seculari in particulari deligenda, requiritur designatio Superioris principalis Societatis istius loci ubi Ecclesiâ secularis deligitur, & consensus Ordinarii &c. uti exprimitur in hac Concessionis clausula: *Et quoad Ecclesias seculares de licentia Ordinariorum locorum, illarumque Rectorum consensus agitur &c.* Circa hæc plurima in particulari fufè eluciat *Quintan. supra, Appendix Dub. 7. & 8. pag. 277. &c.*

CAPUT VII.

Indulgentiæ quædam Missionibus propria.

NOra, Utriquis gaudeat privilegiis Missionarii, requiritur ut legitimo Superiori Missionis titulo destinetur ad terras infidelium, vel hæreticorum: non sufficit autem ut quovis modo in terris illis Pastoris aut Sacerdotis munus exerceat. Praxis hic habet ut Sacerdotes idonei, qui è Belgio v.g. in Hiberniam transeunt, pro quibusdam Missionariorum facultatibus ad Intermittium recurrant.

Primo itaque, Missionarii Regulares profecturi non tantum ad infideles, sed etiam ad partes hæreticorum v.g. in Hiberniam, Angliam, aut Hollandiam, lucrantur Plenariam omnium peccatorum Indulgentiam quando per celebrationem Missæ, aut sacram Synaxim itineri primò se accingunt: & iterum quando ad Missionis suæ locum pervenerunt. Concessit Paulus V. in Bulla edita anno 1606. §. 12.

II. Possunt iidem Missionarii post Concionem suis Auditoribus concedere Indulgentias 18. annorum & dierum 221. Item per Quadragesimam Feriâ 2. 4. & 6. largiri Indulgentias 136. annorum; uti patet ex Bullis Gregorii IX. Alexandri IV. Nicolai IV. quæ citantur in Comp. Minorum de Indulg. fol. 242.

III. Habent etiam plurimi Indulgentiam Altaris privilegiati, id est, ut quoties legunt Missam pro defunctis, toties liberent unam animam è purgatorio: uti variis concessit Urbanus VIII. & pro suis sapius obtinuit, & obtinet Præpositus Generalis Societatis.

IV. Possunt concedere singulis quos ad fidem converterunt, præmissâ Sacramentali confessione, Indulgentiam plenariam. Idem Urbanus VIII.

V. Regulares in Missionibus possunt fidelibus communicare, & publicare easdem Indulgentias quas

habent in partibus Catholicorum. Ita expresse declaravit Urbanus VIII. in Bulla, *Salvatoris*, data pro Clero & Religiosis Missionariis in fœderatis Belgii Provincie die 5. Maji 1626. Et postea confirmata ab Alexandro VII. per suum Breve 20. Septembris 1656. ubi sic habetur §. 17. *Quoad publicationem Indulgentiarum, poterunt Regulares & Patres Societatis illas publicare quæ Ordines & Societas habet, & hæcenus habuit subsequerarum, &c.*

VI. Possunt etiam concedere Indulgentias Confraternitatum, & easdem in Missionibus institueri; uti in eadem Bulla declaratur §. 18. his verbis: *Quoad institutionem Confraternitatum & Sodalitatum permittet Vicarius Regularibus, & Patribus Societatis, illa quæ à Sede Apostolica approbata, & ab Ordinibus assignate sunt: ita tamen ut nemo astringatur, & tenetur ad particulares Confessarios, vel ad Sacramenta ad illa Ordine solum percipienda.*

VII. Refertur concessio Urbani VIII. anno 1626. facta Missionarii Ordinis Minorum, ut possint per Hiberniam concedere omnibus existentibus in gratia plenariam Indulgentiam in omnibus Festis primæ, & secundæ Classis, & in mortis articulo, modò sermè in anno plenariam vite suæ confessionem instituerint. Hanc si durat participant Patres Prædicatores & alii quibus competit privilegiorum communicatio, nisi specialis restrictio accesserit.

VIII. Concessum est insuper Missionariis Societatis in Anglia, Hibernia, & Scotia anno 1580. 2. Aprilis, ut omnes Catholici pro prima vice quæ faciam Eucharistiam de eorum manibus acceperint, lucrarentur Indulgentiam plenariam.

Item, semel singulis mensibus in Templo, aut Scello Patrum Societatis Die Dominicâ ab ipsis designanda communicando, omnibus Christi fidelibus conceduntur Indulgentiæ plenariæ pro vivis, aut defunctis, sic ut possint animam à purgatorio liberare, vel sibi plenariam Indulgentiam lucrari. Erant Indulgentia singulis septenniis à Sede Apostolica renovari solet. Quando Societas habet duas Ecclesias intra eandem Urbem posse hanc Indulgentiam utrobique obtineri, cum *Hantino*, & *Quintanaduenâ*, existit & deducit *GOBAT* de Indulgentiis Cap. 27. Num. 39. uti supra dictum pag. 173.

IX. Omnes Christi fideles verè Penitentes, & confessi, aut propositum habentes confitendi temporibus à Jure constitutis, qui vifitaverint Ecclesiam, & alia pia loca Societatis in diebus Nativitatis, Circumcisionis, Epiphaniæ, Corporis Christi, nec aut diebus Veneris & Dominicis totius anni, ac Quadragesimalibus usque ad octavam Paschæ, & imbi semel Pater & Ave recitaverint, & Verbum Dei, si illis prædicetur, devotè audierint, septem annos & totidem quadragenas de injunctis eis Penitentibus consequentur. Paulus III. in Compend. Privil. Soc. §. 24.

In Festo autem Circumcisionis quemcumque locum ad hoc designatum, ubi aliqui Societatis habitaverint, vifitantes, & quinquies Pater & Ave recitantes pro Ecclesiæ exaltatione, &c. conceditur Indulgentia plenaria in forma Jubilæi à Gregorio XIII. ibidem pag. 188. & à Paulo III. pag. 49.

Gregorius XV. in Bulla quæ incipit, *Pietatis*, concedit Societati ubi vis locorum pro docentibus, discipulis, & promoventibus in Catechismis doctri-